

YEDİEMİNLİK MÜESSESESİ VE VERGİLENDİRİLMESİ

TAXATION OF CONSTRUCTİVE TRUSTEE

Dr. Fatih PEKŞEN*

Kaan TOPCU**

ÖZ

Gündelik hayatımızda özellikle ticari işlemler sonucunda bir takım uyuşmazlıklar ortaya çıkmaktadır. Ortaya çıkan uyuşmazlıklar neticeleninceye kadar, uyuşmazlık konusu mallar güvenli bir yere emanete bırakılmaktadır. Ayrıca, haciz edilen bir malın satışı gerçekleştirilinceye veya taşınır bir malın tahliyesi durumunda malın sahibi bulunana kadar ya da sahibi teslim alana kadar bu mallar güvenle muhafaza edilebilecekleri yerlere teslim edilebilmektedir. Kendilerine teslim edilen bu malların muhafazası işlemini yerine getiren kişiler “Yediemin” sıfatını taşımaktadırlar. Yedieminlerin yaptıkları bu faaliyet neticesinde elde ettiklerin gelirin Gelir Vergisinin hangi kazanç unsuru kapsamında değerlendirilmesi gerektiği konusunda tereddütler yaşanmakta olup bu çalışmamızda tereddüt yaşanan bu konulara değinilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Yediemin, Emanete Alınan Mallar, Yediemin Deposu

ABSTRACT

In our daily lives, some conflicts may arise, especially as a result of commercial transactions. Until the arising disputes are resolved, the goods that subjects of the conflict are stored in a safe place. In addition, the goods can be delivered to the places where they can be safely stored until the seized goods are sold or the owner of the property is found in the event of the evacuation of a movable property or until the owner of the movable property receives it. People who carry out the process of preservation of these goods are entitled as “Trustees” (Yediemin). There are different views about which income element, within the scope of income tax, should be imposed to the activity made by the trustees. In this paper, I will address the different views about which income element should be imposed to the Trustees’ aforementioned commercial transactions.

Keywords: Trustee, Escrow Received Goods, Trustee Repository

* Vergi Müfettişi, Vergi Denetim Kurulu Antalya Grup Başkan Yrd.

** Vergi Müfettişi

1. GİRİŞ

Türk Dil Kurumunun genel Türkçe sözlüğünde; birden çok kişi arasında hukuki durumu çekişmeli olan bir malın, çekişme sonuçlanıncaya kadar emanet olarak bırakıldığı kimseye “Yediemin” denilmektedir. (Türk Dil Kurumu, 10.10.2018)

Yediemin sıfatına haiz olanlar; hukuki durumu tam olarak net olmayan yani çekişmeli veya belirsiz olan bir malın veya malların, söz konusu çekişmenin ya da belirsizliğin sona erdiği zamana kadar el konularak, el konulduğu andaki durumu ile muhafazasını temin eden kişilerdir. Bu kişiler, muhafaza edilen söz konusu malın bedeline, değerine ve muhafaza güçlüklerine göre belirlenen bedel ile gelir elde etmekte olup hukuki yollarla verilen kararlara göre malın veya malların iadesini veya icra müdürlüğüne teslimini görev edinmişlerdir.

2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun ilgili hükümleri gereğince, gerek İcra Müdürlükleri tarafından görevlendirilen gerekse bu görevlendirilmeler dışında yapılan yedieminlik faaliyeti neticesinde bir kazanç elde edilmektedir. Bu kazancın vergilendirilmesi sırasında, Gelir Vergisinin hangi gelir unsuruna göre değerlendirilerek vergilendirme işleminin yapılması gerektiği konusunda tereddütler yaşanmaktadır.

Bu çalışmada, yedieminlik faaliyetinin hukuki dayanakları, faaliyetin niteliği ile vergilendirilme usulleri idarenin görüşü ve yapılan son düzenlemeler dikkate alınmak suretiyle değerlendirilecektir.

2. YEDİEMİNLİK FAALİYETİNİN KANUNİ ÇERÇEVESİ

Yedieminlik faaliyetine ilişkin hükümlere 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 88 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer verilmiştir. Buna göre mezkûr Kanun maddesi hükmü;

“...Haczedilen mallar, Adalet Bakanlığı tarafından yetki verilen gerçek veya tüzel kişilere ait lisanslı yediemin depolarında muhafaza edilir. Yetki verilen gerçek veya tüzel kişiler, bu yetkilerini Adalet Bakanlığının onayıyla alt işleticilere aynı standartları sağlamak koşuluyla devredebilirler. Bu devir, yetki verilen gerçek veya tüzel kişilerin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz. Bu depoların yönetmelikte belirlenen nitelik ve şartlara uygunluğunun saptanması sonucunda işletme belgesi Adalet Bakanlığı tarafından verilir. Haczedilen malların muhafaza işlemleri; lisanslı yediemin depolarının kuruluşuna, bu depolarda bulunması gereken asgari niteliklere, depo için

alınacak teminata, mallar için muhtemel rizikolara karşı yapılacak sigortaya; işletici olma niteliklerine, işletici lisansına, Adalet Bakanlığı tarafından bu lisansın verilmesine; Adalet Bakanlığının lisanslı işletmelerle ilgili görev ve yetkilerine; faaliyetin durdurulması ya da iptali gibi idari tedbir ve tasarruflara; bu depoların denetimine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar; Adalet Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikte düzenlenir. Haczedilen malların muhafazası aşamasındaki ücretler Adalet Bakanlığı tarafından düzenlenecek tarifeye belirlenir...” şeklinde.

Bununla birlikte 23.08.2016 tarih ve 29820 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Lisanslı Yediemin Depoları Yönetmeliğinde de konuya ilişkin gerekli açıklamalar yapılmıştır. Bahsi geçen yönetmelikle, 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunu uyarınca muhafaza altına alınmasına karar verilen malların muhafaza edileceği gerçek veya tüzel kişilere ait lisanslı yediemin depolarının kuruluşuna, bu depolarda bulunması gereken asgari niteliklere ilişkin açıklamalara yer verilmiştir.

İstisnai haller dışında; yedieminlik kurumu esas olarak yediemin olarak malı veya işletmeyi muhafaza edip saklayacak, işletecek kimse ile ondan bu işi yapmasını isteyen kimse arasında, irade uyuşmasına ve karşılıklı güvene dayalı bir sözleşmeyle oluşur. (Arslan, 2010; 3)

İcra İflas Kanunu'nun 358 inci maddesi uyarınca, tayin edilmiş bir yedieminin hukuki sorumluluğu bulunmaktadır. Buna göre; anılan Kanun maddesi

“Üçüncü şahıs icraca haciz olunup kendisine bırakılan malları icra dairesinden istendiği anda evvelki vaziyetinde iade ile mükelleftir.

Bu suretle eline bırakılan malların kendisine affolunamayacak bir sebepten dolayı telef veya ziyarı ispat edemeyen üçüncü şahıs hakkında ceza takibinden başka evvelce tespit edilmiş olan kıymetler, hükme hacet kalmaksızın icra dairesince reysen tazmin ettirilir.

Bu kıymetleri tazmin ile mükellef olanlar, icra dairesinin bu bapta talep ve kararlarına karşı icra mahkemesine, 16'ıncı maddede tayin edilen müddet içinde şikâyetle bulunabilirler.

Bu durumda açıkça görünen şudur ki yediemin kendisine teslim edilen malı teslim aldığı gibi teslim edemiyor ise icra dairesi talep halinde yedieminde bu mal değerini tahsil yetkisine sahiptir. Yediemin söz konusu mal değerince borçlu sayılır.

Yedieminin cezai sorumluluğunun bulunmaması hukuki sorumluluğunu ortadan kaldırmaz” şeklinde hükme bağlanmıştır.

Diğer taraftan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 289 uncu maddesinde de yediemin olarak görevlendirilenlerin cezai sorumluluğuna ilişkin hükümler bulunmaktadır. 5237 sayılı kanununun 289 uncu maddesindeki suç; idare veya mahkemece istenildiğinde hacizli, rehinli ya da el konulmuş malı geri vermemeyi, saklamayı veya teslimden kaçınmayı kapsamaktadır. (Sümer, 2008;118)

3. YEDİEMİNLİK FAALİYETİNİN VERGİLENDİRİLMESİ

Yedieminlik faaliyeti sonucunda elde edilen gelirin nasıl vergilendirileceğini belirleyebilmek için bu faaliyetin özelliklerinin ve bu faaliyet ile kime ne şekilde hizmet verildiğinin bilinmesi gerekmektedir.

3.1. Genel Hatlarıyla Yedieminlik Faaliyeti

Yedieminlik faaliyeti esasında hukuki durumunda belirsizlikler ve çekişmeler bulunan malların ve eşyaların, bu durumlar ortadan kalkıncaya kadar muhafaza edilmesi hizmeti olup, depo ve benzeri yerlerde verilen normal bir muhafaza hizmetinden farklılıklar arz etmektedir. Yedieminlik faaliyetinde genel olarak İcra Daireleri ve Mahkemeler tarafından teslim edilen eşyanın, İcra Dairelerinin ve Mahkemelerin istediği şekilde korunması ve istenildiğinde eksiksiz teslim edilmesi hizmeti verilmektedir.

Bununla birlikte İcra Daireleri ve Mahkemelerin talimatları dışında da bir takım muhafaza hizmetleri yedieminler tarafından yerine getirilmektedir. Örneğin çeşitli sebeplerle trafikten alıkonulan veya trafik ekiplerince hakkında işlem yapılan bazı taşıtlar, bu konuda İcra Dairelerinin veya Mahkemelerin herhangi bir talimatı olmamasına karşın yediemin otoparklarına çekilerek muhafaza altına alınmaktadır.

Başka bir ifadeyle; genel olarak yediemin olarak faaliyet gösterenler, icra dairelerince haciz edilerek muhafaza altına alınan araçların dışında, trafik ekiplerinin trafikten men ederek getirdiği araçları da teslim alabilmektedir. Ancak emniyet birimlerinin trafikten men ettiği araçları teslim ettikleri her otopark yediemin sıfatına haiz değildir. Yediemin deposu ile otopark işletmesini birbirinden ayırt etmek gerekmektedir.

3.2. Yedieminlik Faaliyeti Neticesinde Elde Edilen Gelirin Belirlenmesi

Açıklandığı üzere, yedieminlik faaliyeti genel olarak İcra Daireleri ve Mahkemelerin talimatları doğrultusunda gerçekleştirilen bir faaliyet olarak görülmekle birlikte, salt bu kurumlara bağlı olmayıp, bunların talimatları dışında da bir takım muhafaza hizmetleri verilebilmektedir. Yani yedieminlik faaliyeti sadece İcra Dairelerine veya Mahkemelere bağlı bir şekilde yürütülen bir faaliyet gibi gözükse de, yediemin depolarında başka hizmetlerde sunulabilmektedir.

Bu durum yedieminlik faaliyetleri neticesinde elde edilen gelirin hangi gelir unsuru kapsamında değerlendirilmesi ve ne şekilde vergilendirilmesi gerektiği hususlarında tereddütlere yol açmaktadır. Vergi mevzuatında da bu konuyla ilgili olarak net bir bilgi yer almamaktadır.

Ancak, İcra Daireleri ve Mahkemelerinin talimatları doğrultusunda Yedieminlik faaliyeti yapabilmek için Lisanslı Yediemin Depoları Yönetmeliğinde yer alan niteliklere haiz olmak gerekmektedir. Esasında, İcra Daireleri ve Mahkemelerin talimatları ve istekleri doğrultusunda muhafaza hizmeti verildiği düşünüldüğünde, bu kurumlara tabi bir şekilde verilen hizmet neticesinde elde edilen gelirin ücret geliri olarak değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Ancak daha önce de belirttiğimiz gibi yedieminlik faaliyetinde bu kurumlar dışında başkalarına da muhafaza hizmeti verilebilmektedir. Ayrıca, söz konusu muhafaza hizmetinin verilebilmesi için gerekli olan depo, otopark gibi alanlar ile bu alanlarda çalışan bekçi veya diğer personel düşünüldüğünde, ticari bir organizasyonun bulunduğu ve yedieminlik faaliyetinin devamlı suretle bir organizasyon dâhilinde yapıldığı da düşünülebilecektir.

3.3. Yedieminlik Faaliyetine İlişkin İdarenin Bildirdiği Görüşler ve İlgili Mevzuat

Gelir İdaresi Başkanlığı, vergi mevzuatında açık bir şekilde izah edilmeyen bu konu ile ilgili olarak vermiş olduğu bir takım muktezalar ile görüş bildirerek ortaya çıkan tereddütleri gidermeye çalışmıştır.

İzmir Vergi Dairesi Başkanlığı Mükellef Hizmetleri Gelir Vergileri Grup Müdürlüğü tarafından verilen 26/07/2011 tarihli muktezada; “*Yedieminlerin kendilerine teslim edilen eşyayı icra dairesinin istediği şekilde koruma ve istediği sürede eksiksiz teslim etme zorunluluğu dolayısıyla bir işverene*

tabi olması, kendilerine teslim edilen eşyanın korunduğu yere bağlı olması şeklinde belirli bir işyerine bağlı olması, kendilerine yapılan ödemelerin bir hizmet karşılığı niteliğinde olması hallerinde söz konusu ödemelerin ücret olarak vergilendirilmesi, ayrıca Katma Değer Vergisinin konusuna girmeyen bu faaliyet nedeniyle elde edilecek gelirin Katma Değer Vergisine tabi tutulmaması gerekir.

Öte yandan İcra Müdürlüklerinin talimatları dışında yedimeinlik faaliyetinde bulunulması halinde, elde edilecek gelirin ticari kazanç olarak değerlendirilmesi ve bu kazançlardan dolayı gerçek usulde Gelir Vergisi ve Katma Değer Vergisi mükellefiyeti tesis ettirilmesi gerekmektedir.” şeklinde açıklamalarda bulunmuştur. (İzmir Vergi Dairesi Başkanlığı, 2011)

İlgili görüş kapsamında ücret olarak nitelendirilmesi gereken yedimeinlik faaliyetinin vergilendirilmesi için 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 61 inci maddesinde yer alan hükümler dikkate alınacaktır. Mezkûr Kanun maddesinde; “Ücret, işverene tabi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerdir.

Ücretin ödenek, tazminat, kasa tazminatı (Mali sorumluluk tazminatı), tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye, gider karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olması veya bir ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartı ile kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş bulunması onun mahiyetini değiştirmez.” hükmü bulunmaktadır.

Aynı Kanununun 94 üncü maddesinde de; “Kamu idare ve müesseseleri, iktisadî kamu müesseseleri, sair kurumlar, ticaret şirketleri, iş ortaklıkları, dernekler, vakıflar, dernek ve vakıfların iktisadî işletmeleri, kooperatifler, yatırım fonu yönetenler, gerçek gelirlerini beyan etmeye mecbur olan ticaret ve serbest meslek erbabı, ziraî kazançlarını bilanço veya ziraî işletme hesabı esasına göre tespit eden çiftçiler aşağıdaki bentlerde sayılan ödemeleri (avans olarak ödenenler dahil) nakden veya hesaben yaptıkları sırada, istihkak sahiplerinin gelir vergilerine mahsuben tevkifat yapmaya mecburdurlar.

1. Hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61 inci maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden (istisnadan faydalananlar hariç), 103 ve 104 üncü maddelere göre ... vergi tevkifatı yapılır.” hükmüne yer verilmiştir.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 1/1 inci maddesine göre; “Türkiye’de yapılan ticarî, sınaî, ziraî faaliyet ve serbest meslek faaliyeti

çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetlerin katma değer vergisine tabi olduğuna” hükmedilmiştir.

İzmir Vergi Dairesi Başkanlığı Mükellef Hizmetleri Gelir Vergileri Grup Müdürlüğü tarafından verilen mukteza irdelendiğinde, muhafaza hizmetinin verildiği kişi veya kurumlar baz alınarak gelir sınıflandırmasına gidildiği, yedieminler tarafından icra müdürlükleri ve mahkemelerin talimatları doğrultusunda verilen muhafaza hizmeti neticesinde elde edilen gelirin ücret olarak değerlendirildiği, bu kurumların talimatları dışında verilen muhafaza hizmeti neticesinde elde edilen gelirin ise ticari kazanç olarak değerlendirildiği görülmektedir.

Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından verilen 10.05.2018 tarihli bir başka mukteza ise, *“Yedieminlik faaliyetinin belli bir iş yerinde ticari bir organizasyonu içerecek şekilde yapılması halinde yedieminlik faaliyetinden elde edilen kazanç ticari kazanç olarak değerlendirilecektir. Bu kapsamda kazanç elde edenlere yapılan ödemelerden tevkifat yapılmayacağı tabiidir.”* açıklamalarına yer verilmiştir. (GİB, 2018)

Bu durumda ise belli bir işyerinde ticari bir organizasyon içerisinde gerçekleştirilen yedieminlik faaliyetinin, muhafaza hizmeti kime hizmet verilirse verilsin ticari bir faaliyet, bu faaliyet neticesinde elde edilen gelirin ise ticari kazanç olarak değerlendirilmesi gerektiği görüşünde kanaat bildirilmiştir. Yedieminlik faaliyeti ticari kazanç olarak nitelendirilmişse, faaliyet için 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun 37’nci maddesi hükümlerine göre işlem tesis edilecektir. Bahsi geçen Kanun maddesinde; her türlü ticari ve sınai faaliyetlerden doğan kazançların ticari kazanç olduğu belirtilmiş olup, yedieminlik faaliyeti ticari kazanç olarak nitelendirilmişse katma değer vergisine de tabi tutulacaktır.

4. GENEL DEĞERLENDİRME

Yedieminlik faaliyeti neticesinde elde edilen gelir ile ilgili olarak idare tarafından farklı görüşler bildirilmekte, özellikle İcra Daireleri ile Mahkemelerin talimatları ile yapılan muhafaza hizmetleri karşılığında elde edilen gelirin ücret veya ticari kazanç olarak değerlendirilmesi hususunda tereddütler yaşanmaktadır.

Bir faaliyetin, emek-sermaye organizasyonu içerisinde şahsi ihtiyaç kapsam ve sınırlarını aşacak şekilde kazanç sağlama niyetiyle devamlı olarak

yürütülmesi, bu faaliyetin ticari bir kimlik kazanmasına neden olur. Sahip olunan veya kiralanmak suretiyle kullanılan bir işyerinde devamlı faaliyette bulunulması, personel çalıştırılması gibi hususlar ticari bir organizasyonun göstergeleri olarak kabul edilir.

Bu bağlamda, kiralanılan veya sahip olunan depo, açık veya kapalı otopark gibi bir iş yerinde, devamlı olarak bir kazanç elde etmek amacıyla personel çalıştırmak veya bilfiil çalışmak suretiyle ticari bir organizasyon dâhilinde gerçekleştirilen yedieminlik faaliyetinin, muhafaza hizmetinin kime verildiğine bakılmaksızın ticari bir faaliyet, elde edilen kazancın ise, ticari kazanç olarak değerlendirilmesi daha doğru bir yaklaşım olacaktır. Yine de sadece icra daireleri veya mahkemelerine hizmet sunarak, söz konusu kurumlara bağlı kalmak kaydıyla hizmet sunan yedieminleri ayırmakta fayda bulunmaktadır.

Bu çerçevede, yedieminlik faaliyetinin vergilendirilmesine ilişkin olarak sırasıyla aşağıdaki açıklamalar yapılmıştır.

a) Yedieminlik faaliyetinin belirli bir işyerinde ticari bir organizasyonu içerecek şekilde yapılması halinde; yani icra müdürlükleri ve mahkemelerin talimatları dışında da bu faaliyette bulunulması veya bu faaliyetin yanında depo, antrepo, otopark işletmeciliği gibi faaliyetlerin de yapılıyor olması durumunda, yedieminlik faaliyetinden elde edilen kazanç her halükarda ticari kazanç olarak değerlendirilmelidir. Ayrıca, söz konusu işlemlerin 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 1/1 inci maddesi hükmü gereğince Katma Değer Vergisine tabi tutulması gerekmektedir. Bu kapsamda gelir elde edenlere yapılan ödemeler için tevkifat yapılmayacaktır.

b) Yedieminlik faaliyetinin, bir ticari organizasyon oluşturmadan, yalnızca icra müdürlüklerinin veya mahkemelerinin talimatları doğrultusunda yürütülmesi halinde elde edilen gelirin ücret olarak nitelendirilebilmesi mümkündür. Ancak, Lisanslı Yediemin Depoları Yönetmeliğinde belirlenen yediemin deposu oluşturmak için gerekli asgari şartlar düşünüldüğünde, söz konusu yönetmelik şartlarına uygun yediemin deposu açanların, yalnızca icra dairelerinin ve mahkemelerin talimatları doğrultusunda faaliyette bulunmaları ticari açıdan çok mantıklı bulunmamaktadır.

Yine de sadece icra müdürlükleri ve mahkemelerin talimatları doğrultusunda yedieminlik faaliyetinin yürütülmesi halinde; *“teslim edilen eşyanın ilgili kurumun istediği şekilde muhafaza ve istediği sürede teslim*

etme zorunluluğu nedeniyle bir işverene tabi olması, kendilerine teslim edilen eşyanın korunduğu yere bağlı olması şeklinde belirli bir işyerine bağlı olması ve yapılan ödemelerin hizmet karşılığı niteliğinde olması” ücret olarak değerlendirilebilecektir. Bu durumda, ücret olarak değerlendirilen gelir katma değer vergisinin konusuna girmeyeceğinden, katma değer vergisine tabi tutulmayacaktır.

c) Yediyeminlik faaliyetinde bulunanların, söz konusu faaliyetlerine ilişkin olarak üçüncü kişilere ait boş depoları kullanmaları durumunda, ödeyecekleri kira bedelleri üzerinden gider pusulası düzenleyerek, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu’nun 5/a maddesi hükmü gereğince vergi tevkifatı yapılması ve bu tevkifatı gider pusulasında da ayrıca gösterilmesi gerekmektedir.

5. SONUÇ

Hukuki durumunda belirsizlikler ve çekişmeler bulunan malların ve eşyaların, bu durumlar ortadan kalkıncaya kadar muhafaza edilmesi hizmeti olan yediyeminlik faaliyetinde genel olarak icra daireleri ve mahkemelerin talimatları doğrultusunda muhafaza hizmeti verilmekle birlikte, bu kurumların talimatları dışında da muhafaza hizmetleri verilmektedir. Yediyeminler tarafından verilen muhafaza hizmeti neticesinde elde edilen gelirin hangi gelir unsurunun kapsamında değerlendirilerek vergilendirmeye tabi tutulacağı hususunda bir takım tereddütler yaşanmaktadır.

Özellikle icra daireleri ve mahkemelerin talimatları doğrultusunda bu kurumlara verilen muhafaza hizmeti karşılığı elde edilen gelirin ücret veya ticari kazanç olarak değerlendirilmesi konusunda farklı görüşler mevcut olmakla birlikte, faaliyetin ticari bir organizasyon içerisinde devamlı suretle bir gelir elde etme amacıyla yürütüldüğü düşünüldüğünde, yediyeminlik faaliyeti için gerekli olan organizasyon yapısının, yalnızca icra müdürlükleri ve mahkemelerin talimatları doğrultusunda faaliyet yapılması çok mantıklı olmayacaktır. Ancak bu şekilde faaliyet gösteren yediyeminler olabileceği düşünülerek, bir ticari organizasyon oluşturmadan, yalnızca icra müdürlüklerinin veya mahkemelerinin talimatları doğrultusunda yürütülen yediyeminlik faaliyeti sonucunda elde edilen gelirin ücret olarak nitelendirilebilmesi mümkün olabilecektir. İcra müdürlükleri ve mahkemelerin talimatları dışında da bu faaliyette bulunulması veya bu faaliyetin yanında depo, antrepo, otopark işletmeciliği gibi faaliyetlerin de yapılıyor olması

durumunda, yedieminlik faaliyetinden elde edilen kazanç ticari kazanç olarak değerlendirilmelidir. Yedieminlik faaliyeti neticesinde elde edilen gelirin ticari kazanç olarak değerlendirilmesi halinde, Katma Değer Vergisine de tabi tutulması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

Adalet Bakanlığı (23.08.2016).*Lisanslı Yediemin Depoları Yönetmeliği* (23.08.2016) Ankara, Resmi Gazete (29810 Sayılı)

Arslan, A.S. (2010) Bir Ticari İşletmenin İhtiyati Tedbir Kararı Gereğince Yediemin Tarafından İşletilmesi, *Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 14 (1)

Gelir İdaresi Başkanlığı, (10.05.2018) 62030549-120[61-2017/218-449836 Sayılı Muktezası, Ankara : Gelir İdaresi Başkanlığı

İzmir Vergi Dairesi Başkanlığı, (26.07.2011) *B.07.1.GİB.4.35.16.01-176200-350 Sayılı Muktezası*, İzmir : İzmir Vergi Dairesi Başkanlığı

Sümer, R. (2008) Muhafaza Görevini Kötüye Kullanma Suçu, *TBB Dergisi*, (75)

T.C. Yasalar (02.11.1984) 3065 sayılı *Katma Değer Vergisi Kanunu*, Ankara : Resmi Gazete (18563 Sayılı)

T.C. Yasalar (06.01.1961) 193 sayılı *Gelir Vergisi Kanunu*, Ankara : Resmi Gazete (10700 Sayılı)

T.C. Yasalar (12.10.2004) 5237 sayılı *Türk Ceza Kanunu*, Ankara : Resmi Gazete (25611 Sayılı)

T.C. Yasalar (19.06.1932) 2004 sayılı *İcra ve İflâs Kanunu*, Ankara : Resmi Gazete (2128 Sayılı)

TDK, (2018), (Erişim Tarihi: 10.10.2018), http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&kelime=YED%C4%B0EM%C4%B0N